

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 7To/17/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7218010001
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 03. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Osif
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2020:7218010001.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedu JUDr. Miroslava Osifa a sudcov JUDr. Evžena Kelija a JUDr. Margaréty Jurkovej Žoldákovovej, na verejnom zasadnutí konanom dňa 26. marca 2020, v trestnej veci proti D. K., obžalovaného pre zločin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 3 písm. a) Trestného zákona v jednočinnom súbehu so zločinom lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm.d) Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Košice II, zo dňa 12.12.2019, sp. zn. 6T/1/2018 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. z a m i e t a odvolanie obžalovaného D. K..

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Košice II zo dňa 12.12.2019, sp. zn. 6T/1/2018 bol obžalovaný D. K. v konaní proti ušlému uznaný za vinného zo zločinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 3 písm. a) Trestného zákona v jednočinnom súbehu so zločinom lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. d) Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

dňa 21.11.2011 v čase okolo 15.30 hod. bez oprávnenia otvoril neuzamknuté vchodové dvere do trojizbového bytu č. 21 na 7. poschodí na ul. Obrody 1 v Košiciach, v ktorom sa v tom čase nachádzal len maloletý U. G., pričom napriek slovným výzvam maloletého, nech odíde, rukou vrazil do pootvorených vchodových dverí, ktoré sa maloletý snažil zatvoriť a vošiel do bytu, kde po opakovaných slovných výzvach maloletého U. G., aby opustil byt, vytiahol nožík, ktorým mu pohrozil, aby bol ticho, lebo ho zabije a následne v obývačke z bielej škatuľky, ktorá sa nachádzala v hornom šuflíku skrinky pri prechodových dverách medzi obývačkou a kuchyňou odcudzil 1 zlatú retiazku v hodnote 100,- Eur, 1 zlatú obrúčku v hodnote 200,- Eur a 1 pár zlatých náušnic v hodnote 100,- Eur, čím takto svojim konaním spôsobil P. G. škodu v celkovej výške 400,- Eur.

Obžalovanému D. K. za to bol podľa § 188 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2 Trestného zákona a § 42 ods. 1 Trestného zákona uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 7 (sedem) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona pre účely výkonu trestu súd zaradil obžalovaného do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona súd zároveň zrušil výrok o treste, ktorý bol obžalovanému uložený rozsudkom Okresného súdu Košice II sp. zn. 5T 69/2017 zo dňa 22.9.2017, ktorým mu bol podľa § 194 ods. 1 Trestného zákona uložený trest odňatia slobody v trvaní 3 mesiacov nepodmienečne so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia ako aj všetky rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu ku ktorej došlo zrušením stratili podklad.

V zákonom stanovenej lehote proti tomuto rozsudku podal odvolanie obžalovaný D. K., ktoré zdôvodnil prostredníctvom obhajkyne a navrhol napadnutý rozsudok v celom rozsahu zrušiť a jeho spod obžaloby okresného prokurátora postupom podľa § 285 písm. c) Trestného poriadku oslobodiť. Alternatívne navrhol vypustiť právnu kvalifikáciu žalovaného konania, t.j. že skutku sa mal dopustiť na chránenej osobe. Záverom poukázal na výšku uloženého trestu, ktorý považuje za zjavne neprimeraný, a to vzhľadom na dobu ktorá uplynula od spáchania skutku. Uložený trest sa tak zjavne míňa svojmu účelu.

Napriek alternatíve o inom právnom posúdení žalovaného konania a o uložení miernejšieho trestu v prvom rade poukázal na skutkové okolnosti prípadu a má za to, že výsledkami vykonaného dokazovania nebolo preukázané, aby sa bol dopustil žalovaného konania.

Na podklade odvolania obžalovaného D. K. krajský súd podľa § 317 ods.1 Tr.por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Preskúmaním napadnutého rozhodnutia a konania mu predchádzajúce aj odvolací súd zistil, že boli splnené formálno-právne podmienky pre konanie proti ušlému a všetky práva obžalovaného tak v prípravnom konaní ale predovšetkým pred súdom vykonávala obhajkyňa obžalovaného JUDr. Jolana Fuchsová.

K argumentom obžalovaného D. K., že žalovaného skutku sa nedopustil považuje aj odvolací súd za potrebné poukázať na dôvody napadnutého rozsudku a argumentáciu okresného súdu v tomto rozsudku. Samotná skutočnosť, že obžalovaný D. K. v prípravnom konaní využil svojho práva nevypovedať, ešte neznamená, že výsledkami dokazovania pred súdom nebolo dostatočne jednoznačne preukázané spáchanie žalovaného skutku obžalovaným D. K.. Odvolací súd považuje za potrebné poukázať predovšetkým na výpoveď poškodeného U. G., ktorý v čase spáchania skutku bol nepochybne chránenou osobou, nakoľko bol maloletý. Skutočnosť, že v čase spáchania skutku U. G. bol maloletý bola preukázaná nielen dátumom jeho narodenia, ale táto skutočnosť nepochybne vyplýva aj z výsledkov vykonanej rekognície v tej dobe maloletým poškodeným U. G., ktorá skutočnosť nepochybne vyplýva z fotodokumentácie na č.l. 64 až 68.

Odvolací súd navyše považuje za potrebné zdôrazniť a poukázať na výpoveď poškodeného U. G. pred okresným súdom, kde svoju výpoveď napriek odstupe času doplnil a jednoznačne usvedčil obžalovaného D. K. zo spáchania skutku.

Nepochybil preto okresný súd, keď konania obžalovaného D. K. právne kvalifikoval ako zločin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 3 písm. a) Trestného zákona spáchaného v jednočinnom súbehu so zločinom lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. d) Trestného zákona.

Preskúmaním napadnutého rozsudku vo výroku o uložení treste odvolací súd zistil, že vzhľadom na osobu páchatela, jeho predchádzajúce odsúdenia, ale predovšetkým spôsob vykonania skutku, nie je napriek odstupe času uloženie súhrnného trestu odňatia slobody vo výmere siedmich rokov, t.j. na spodnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby, považovať za trest, ktorý by bol neprimerane prísny a výkonom ktorého by sa mal minúť účel trestu.

Okresný súd nepochybil ani vo výroku o zaradení obžalovaného D. K. do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, nakoľko v posledných desiatich rokoch pred spáchaním skutku už bol výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

Uloženie súhrnného trestu rovnako zodpovedá zákonným ustanoveniam § 42 ods. 2 Trestného zákona, nakoľko teraz posudzovaného skutku sa dopustil skôr, ako mu bol vyhlásený trest rozsudkom Okresného súdu Košice II sp. zn. 5T/69/2017, t.j. zo dňa 22.9.2017.

Z vyššie uvedených dôvodov preto odvolací súd odvolanie obžalovaného D. K. ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.